

UČITELJSKI TOVARIŠ

Glasilno avstrijskega jugoslovanskega učiteljstva

Vse spise, v oceno poslane knjige itd. je pošiljati samo na naslov:

Uredništvo Učiteljskega Tovariša
v Idriji.

Rokopisov ne vračamo.

Vse pošiljate je pošiljati franko.

Učiteljski Tovariš izhaja vsak petek popoldne. Ako je ta dan praznik, izide list dan pozneje. Vse leto velja . . . 10— K pol leta . . . 5— " četrt leta . . . 2:50 " posamezne številke po 20 h.

Za oznanila je plačati od enostopne petit-vrste, če se tiska enkrat . . . 14 h " " dvakrat . . . 12 " " " trikrat . . . 10 " za nadaljnja izvršenja od petit-vrste po 8 h. Oznanila sprejema Učiteljska tiskarna (telefon št. 118).

Za reklamne notice, pojasnila, poslana, razpise služb je plačati po 20 h za petit-vrsto. Priloge poleg poštne 15 K.

Naročnino, reklamacije, to je vse administrativne stvari je pošiljati samo na naslov:

Upravništvo Učiteljskega Tovariša
v Ljubljani.

Poštna hranilnica št. 53.160.

Reklamacije so proste poštne.

Agitirajte, pridobivajte novih naročnikov za naše liste, ki so:

Učiteljski Tovariš - - -
- - - **Popotnik, Zvonček.**

Iznova pozivamo vsa okrajna učiteljska društva, naj store svojo dolžnost v polnem obsegu! Vsi na delo!

Naši listi.

Od upravnikov Zaveznih listov smo slišali, kako klerikalci javno in na tihem rujejo proti »Popotniku« in »Zvončku« ter jih povsod, kjer so v večini, mečejo iz učiteljske, odnosno šolske knjižnice.

Napredno učiteljstvo hoče ubiti. Ker ga duševno ne morejo, pa bi ga radi gmotno. Ni dovolj, da so ga osleparili za draginjsko doklado, izkušajo mu škodovati tudi na gospodarskem polju. Javna tajnost je, da izkušajo z vsemi sredstvi vzeti »Učit. tiskarni« delo in zaupanje ter jo spraviti v konkurz. Neki njihov somišljenik se očitno baha, da pride tiskarna v doglednem času v njihove roke. Šolske tiskovine so ji na umazan način odjedli, zdaj jo skušajo oškodovati še pri listih.

Opozoriti moramo učiteljstvo, da je postopanje kraj. šol. svetov, ko kratkoma zavrnejo vsak učiteljev predlog, protipostavno in nezakonito. Glasom § 18. izvršilnega predpisa k dokončnemu šolskemu in učnemu redu je kot najmanjša izmera za učiteljsko knjižnico določeno za enorazrednice 10 K in potem za vsak nadaljni razred več za 5 K. Šolski voditelj mora v dogovoru s konferenco, na enorazrednicah z veroučiteljem, pri vsakoletnem proračunu navesti učila in knjige, ki naj mu jih preskrbi kraj. šol. svet. Ako mu ta črta kako postavko, naj se voditelj pritoži na c. kr. okr. šol. svet, ki se bo ravnal po § 43. zakona z dne 14. maja 1869, ki ukazuje, da je nadaljnje izobraževanje učiteljev v pedagoškem in znanstvenem oziru pospeševati s šolskimi časopisi, učiteljskimi knjižnicami, konferencami in učnimi tečaji, ter uradoma ukrenil, kar je potreba v tem oziru, to se vpiše v proračun dotični znesek, ki ga je

črtal kraj. šol. svet. Marsikak vaški motogotec, ki je bil le nahujskan od gotove strani, bo rajši ustregel upravičeni učiteljevi želji, kakor imel sitnosti z višjo šolsko oblastjo.

Učiteljstvu pa kličemo: Ne pusti si kratiti svojih, v zakonu zajamčenih pravic!

Ključ! Dežele ali učitelji?*)

Dr. Karel Renner.

Sveto razbojstvo sedemnajstih dežel nad denarnimi škrinjami države in nad denarnicami državljanov se srečno bliža svojemu koncu. Kjer je polom najbližji, je Zaleskega pomoč brz pri rokah. Finančni minister rad sleče državo do vestije, državljanje do srajce, samo da se privilegirana deželna gospoda na novo opravi. In sveto je to razbojstvo kakor križarske vojne, ki so prav tako vse narode združile za visoki cilj; enak čudež se godi sedaj: Nemci, Čehi, Jugoslovani, Poljaki in Ukrajinci pokopavajo pred škrinjno zavezo svoje nacionalne bojne sekire, da si oprostijo roke za zajemanje. Trepetajte, narodi avstrijski, če se vaša narodna zastopstva koljejo, ker ovirajo vaše blagostanje; ampak trikrat gorje vam, ako se zbegajo, zakaj potem oplene vaše blagostanje s kontribucijami!

Sedemnajstere kronovine so, kakor pravijo, avtonomne; seveda le v razmetavanju denarja in v zadolževanju. V tem so samosvoje kakor grofovski mladiči pri igri. Ampak pri nabiranju denarja pozabljajo na vse besede o zgodovinsko-političnih individualitetah in avtonomnih pravicah. Plačo in davke naj naklada država, vsako leto pa naj nam odkazuje potrebne zneske, kakor stisnjen očanec zapravljenemu sinu, kakor kavalir svoji kurtizanki. Ampak naj se ne predrzne, da bi potem povpraševala za odkazanim denarjem, da bi nadzorovala in kontrolirala, zakaj to bi bilo nedopustno vmešavanje, ki ga treba zavrniti z vso odločnostjo in iz vseh pljuč! Ko je finančno ministrstvo v letu 1907 predložilo prvi načrt za sani-

* Dobesedni ponatisk iz »Zarje« št. 506 in 507. Uredništvo.

ranje, je imelo še toliko samospoštovanja, da je predložilo kontrolni zakon v osnutku; da je zahtevalo odobritev zakona, je imelo še dovolj teoretične vesti, da se je v debelem sijajnem državnem spisu na podlagi finančne statistike iz leta 1905 poskusilo opravičiti. Danes pa odpira, kakor poslušna in moralčna Nežika svojo kamrico, poslušno pokrov svoje skrinje. Sicer se definitivno zmeša in razbije finančni sistem države, ampak kaj je to mar državnemu ministru po milosti poljskega kola? Pijačo jim izroča kot davčni vir, kaj čuda, da ga opijani navdušenje.

Denarni glad dežel postaja občna nevarnost za Avstrijce. V poslednjih sedmih letih (1905 do 1912) so narasle potrebščine dežel za 42,6 odstotkov in imajo tendenco, da se vsakih petnajst let podvoje! Med sedemnajstimi sestrami je kajpakda Nižja Avstrija pohlevna dekla Dunaja, ker se ji vsled alkimistične umetnosti Dunaja in vsled nižjeavstrijske industrije usipa denar sam od sebe v naročje. Ta dežela se je torej zadovoljila z 21,3%nim zvišanjem potrebščin. Ostale sestre pa imajo rastoče potrebe, kakor je razvidno iz sledečega pregleda:

	Potrebščina v milijonih 1909	1912	Zvišanje v %
Nižja Avstrija	47,4	57,5	21,3
Češko	78,5	96,3	23,7
Dalmacija	2,4	3,0	25,0
Štajersko	17,2	22,6	33,5
Bukovina	6,0	8,2	36,5
Gorenja Avstrija	8,0	11,8	47,5
Istra	2,15	3,2	48,8
Galicija	46,3	71,0	51,2
Kranjska	4,3	6,7	55,8
Goriška	1,63	2,59	58,9
Solnograška	3,1	5,0	61,3
Tirolsko	6,7	11,0	64,2
Slezija	7,16	11,76	64,3
Moravsko	32,2	56,0	73,3
Koroško	4,0	7,0	75,0
Predarlško	0,79	1,46	97,4
Trst	11,33	22,42	97,8

Te številke govore cele knjige, knjige o upravnih zanemarjenosti in politični korupciji; člani finančnega odseka, ki se tako brezobzirno potegujejo za saniranje, ne morejo skriti svoje pohlepne maske za številkami. V tej družbi je Steinwender, finančni genij koroškega deželnega zbora, ki je potrebščine tega deželnega zbora v sedmih letih pomnožil za 75 odstotkov.

in ki vendar nima niti beliča za učitelje — teh 75 odstotkov — velika večina se odteka v žep agrarcev! V tej družbi je Fink, deželni odbornik Predarlške, s skoro stodontno pomnožitvijo deželnih potrebščin. Vmes so moravski Čehi, ki so za 73,3% pomnožili deželne izdatke. Tu se oglašajo deželni odbornik Stölzel iz Solnograda z več kot 60 odstotki in Schöpfer iz Tirol s svojimi 64,2 odstotki in neizogibni Šušteršič, kranjski vojvoda »brez kron« s 55,8 odstotki. Da je Galicija z 51,2 odstotkov v sredi in da Češka s 23,7 odstotki caplja daleč odzad, ima posebne vzroke: v teh dveh deželnih zborih — veselite se, davkoplačevalci, razsaja obstrukcija in vas nista mogla osrečiti z zvišanimi izdatki!

Usiljiva agrarna demagogija deželnozbornskih klik kriči iz teh števil i molk, ki izraža onemoglost in strahopetnost državne finančne uprave, pojasnjujejo te številke, ker so gospodje Schraffl na Tirolskem, Fink na Predarlškem, Šušteršič na Kranjskem presistematično in prerazuzdano kupovali kmečke glasove z deželnimi subvencijami, zato naj davkoplačevalci plačujejo državi nove davke! Ker je gospoda sudetskih in prikarpatških dežel svoji nacionalni demagogiji — poleg agrarne! — preslepo služila in zapravljala deželni kruhek, zato naj si parlament splošne volilne pravice nakopje sovraštvo z novimi davki! In vse meščansko časopisje molči in odobrava to početje!

Skoro iz vseh sedemnajstih kotov države reži deficit, kar kažejo bilance leta 1912:

	Prebilček leta 1912	Primanjkljaj v tisočih K
Nižja Avstrija	9,3	—
Gorenja Avstrija	—	563
Solnograška	—	661
Štajersko	—	4.000
Koroško	—	1.100
Kranjska	—	1.658
Tirolsko	—	1.215
Predarlško	—	250
Trst	—	4.766
Istra	—	507
Goriška	—	790
Češko	—	35.390
Moravsko	—	21.587
Slezija	—	2.847
Galicija	—	5.873
Bukovina	—	2.791
Dalmacija	6,0	—

LISTEK.

Preslepljen in otet.

Takrat, ko je še mnogo živali tekalo prosto po svobodnih pašnikih in gozdovih, takrat, ko so imele vse živali še enega kralja-sodnika, takrat je bil osel, ki pa ni bil še svoboden.

Vdan v svojo usodo je služil zvesto svojemu gospodu in se debelil. Pa kaj bi se ne! Kadar se mu je zljubilo, pa je stekel k jaslim, do vrha naloženim, in se najedel do sitega ter legel v mehko listje. Dela tudi ni imel težkega. Gospod mu je bil zvrta luknjo v plotu ob cesti. Skrit za varnim plotom je imel osel nalogo podražiti vsakega mirnega popotnika s svojim prijetnim »i-a« ter obrcati ga, ako bi se preveč približal plotu.

Oslu je ugajala služba in vestno jo je izpolnjeval.

Zgodilo se pa je, da so se popotniki naveličali njegovega riganja in njegovih brč. Šli so h kralju-sodniku in se pritožili.

Kralj-sodnik je nagubančil čelo, pomislil in dejal:

»Potrpajte, da postane preobjesten. Tedaj mu gotovo ne bo več zadostovalo rigati in brcati za varnim plotom. Upal si bo na cesto in čez cesto v svoji predrznosti. Tistikrat bom poslal svojo stražo, da ga privede pred sodbo.«

Res se je osel naveličal nagajati izza plota. Šel je na cesto in čez cesto. Komaj pa prestopil cesto, ga je že zgrabila kraljeva straža in odvedla pred sodbo.

Radovedno si ga ogleda kralj-sodnik in meni: »Bolaj je! Naj ga pregleda zdravniški izvedenec!«

Prišel je zdravniški izvedenec, preiskal bolnika in odmajal z glavo:

»Zdrav je!«

»Odpri mu lobanjo,« ukaže kralj. Izvedenec sluša, razkolje oslu lobanjo na dvoje in položi pred kralja kup slame.

»Izčisti boljše in potem zašij!« ukaže kralj.

Izvedenec privleče še kup slame na dan in zašije nato lobanjo.

Tedaj vstane kralj-sodnik in pravi:

»Sedaj veste, dragi popotniki, kako se tej reči streže. Mislim, da se odslej ne boste več pritoževali, če vas še kdaj kdo obriga in obrca, zakaj spoznali boste takoj kal bolezn, in usmiljenja polno bo vaše srce.«

»Ti pa,« nadaljuje kralj-sodnik in se obrne proti oslu, »Ti pa, ki te je presleplila bolezen in ki smo te oteli, pojdi v miru k svojemu gospodu! — Dovolj si mu služil, zvesto, slepo služil, dovolj velikih uslug si mu izkazal — lahko te redi zastoj do smrti!« —č.

Iz umetniškega sveta.

Slovensko deželno gledališče.

Orpheus v podzemlju. Burleskna opera v 2 dejanjih. — Spisal Hektor Cremieux, uglašil Jacques Offenbach. — Lehár, Fall, Jarno in vsa ostala družba se je letošnjo sezono docela umaknila z repertoarja. Grof Luksemburški, Knežna, Dolarska princeza in Ločena žena ter solzava Logarjeva Krista žive le še v dobrem in prijetnem spominu na Iličiča in Hadrbolečvo. Letos je odprt hram modric čestitljivim operetam Suppeja in Offenbacha, ki vkljub svoji starosti niso izgubile privlačne sile in polnijo gledališče še danes, če je to dunajskim operetnim fabrikantom po godu ali ne.

Vsebine operete »Orpheus v podzemlju« ne bom navajal, bilo bi škoda papirja. Nastopajo grški bogovi in boginje kot ljudje, karikature, ki jih ni lahko pogoditi.

Satira, parodija in persiflaža kraljujejo nad vsem delom, tako da tudi iz glasbe kukajo dovtipi in silijo človeka k smehu. Uprizoritev pa mora poznati meje. Ni prav, da se iz zabavne stvari ustvari cel cirkuški dirindaj, kot se je opereti godilo na našem odru in kot se je pretiravalo pri opereti »Boccacio«. Če je igranje le prebedasto, se ne moreš smejati. Predvsem bi se brez škode zmanjšala kopa lokalnih »vicov«, posebno bi se jih lahko ogibalo tam, kjer so najmanj na mestu. Gotovo ni posebno okusno, če dela sam Jupiter reklamo ljubljanskim optikom, pekrom in gostilnam. — V celoti so igrali prav predpustno. Bukšekov »Orfej« je imponiral. Povhe ni mogel napraviti Jupitra smešnejšega kot ga je. Družica (Juno) z malo vlogo mu je bila Bukškova. Pohvalo zaslužita zopet Richterjeva kot Euridice, Skrbinšek kot Mars. Čebelarja Aristeja je dobro pel Kovač, javno mnenje je zastopala Šetrljova. Ugajal pa je najboljši Buhuslav v vlogi Styxa. Njegov humor je naraven, zato se mu gledišče od srca nasmije. Kar je manjših vlog, so odigrali ostali sodelujoči več ali manj spretno. Pohvaliti moram za naše razmere dostojno scenerijo in okusno napravljene kostume. Občinstvo se je pri burleski izvrstno zabavalo, utegne »Orfej« biti še

Pri tem imajo nekatere teh dežel doklade do 96 odstotkov (Galicija, Bukovina) in Slezija do 82 odstotkov, da je davčni vijak do skrajnosti navit. Le Nižnja Avstrija in Dalmacija izkazujejo neznamenit prebitok, ostale dežele delajo s primanjkljajem.

Ker skoro vse meščanske parlamentarne stranke vladajo v tem ali onem deželnem zboru (izzimši gališke Ukrajince) in vpravljajo in ker so tudi Ukrajinci na tem, da izsilijo prostor pri mizi, in ker imajo te meščanske stranke jedro svoje moči v deželni zboru in v občini in spravljajo svoje volilce z deželnimi sredstvi v dobro voljo, odtod naenkrat ta genljiva enodušnost v stremljenju, da se sanirajo deželne finance in s tem okrepe njih fondy za politično korupcijo. Lehko bi zvišali deželne doklade, kot avtonomisti bi jih celo morali; ampak boje se naložiti svojim volilcem nova bremena in raje izsilijo vsote po ovinkih od države, da diskreditirajo parlament in podvzdignejo svoje deželno gospodarstvo v najsijajnejšo luč. Ali niso v resnici kakor čarodejniki, ko v deželni zboru neprenehoma dajejo, ne da bi kdaj jemali.

Ta avtonomija se torej ponižuje za kurtizanko države, da igra z zamenjano vlogo kavalirja napram zvodniku: privilegirane mu volilcu.

Od leta 1907 zavlačevana finančna reforma je takorekče vzpodbuda, da se brž čim več se razmeče, da se potrebnost pri velikem razbojstvu še bolj jarko pokaže in da se pri razdelitvi plena doseže nameček, »precipium«. Nedvomno so nekatere deželne uprave namenoma zapravljale, da z ozirom na bedo dežele čim več vlove. In državna finančna uprava je gledala to postopanje s prekrižanimi rokami.

Po katerih načelih se razdeli plen med dežele? Kakšen je razdelilni ključ?

Pravičnega ključa ni in ga ne bo, dokler se meni nič tebi nič odkazujejo deželne vsote. Ena dežela je previdno gospodarila in zato je primanjkljaj manjši: Ali naj za plačilo manj dobi kot dežela-zapravljivka? Ena dežela je sama poskrbela z visokimi dokladami, druga je od nizkih dokladah delala dolgove: Ali naj prva nosi povišane državne davke, da se olajša davčno breme drugi? In tako dalje. Dežele gospodarijo tako različno, da zanje ni skupne mere. Avtonomne so.

Vzlic temu se kujajo sleparski ključ, ki naj zbuja pomotno misel na pravično razdelitev; različni ključ se kombinirajo tako, da dežele s pasivnim gospodarstvom jemljejo aktivnim deželam iz žepa, kar potrebujejo. Ali kakor je priznal že Bilinski: Ključ je deficit!

Ze večkrat so kronovine nastopile kot rejenke države. Prvikrat ob uvedbi osebnodohodninskega davka leta 1896 in izhod tistega časa je imenovan realnodavčni ključ. Nastal je tako-le:

Razred hišnih in zemljiških posestnikov se je branil plačati osebno dohodarino v polnem obsegu. Zahteval je odpise na realnih davkih (zemljiškem in hišnem davku), ki so še sedaj v veljavi. Hkrati pa je bil osebnodohodninski davek tako urejen, da je znaten del njegovega zneska odkazan deželam po razmerju realnih davščin, ki jih plačujejo. Zvišanje osebnih davkov samotvorno zviša odkazila po realnodavčnem ključu in sanira deloma deželne finance! Zatorej je zvišanje osebne dohodarine všeč gospodu Steinwenderju.

Vdrugič so vstopile dežele k državnemu zakladu na hrano leta 1901. Takrat je bil zvišan davek na žganje za 20 vinarjev, in ta znesek razdeljen med kronovine po takozvanem »konsumnem ključu».

parkrat razprodan. Kdor se rad smeje, naj ga obišče! —ec.

Glasbena Matica v Ljubljani
priredi v začetku marca svoj drugi in v aprilu svoj tretji letošnji koncert, ki bo posvečen skladateljem Ipvcem. Na drugem se pa izvaja Dvořakov »Mrtvaški ženina«, ki je iz matičnih dunajskih koncertov vsem udeležencem v najlepšem spominu. Obisk teh koncertov najtopleje priporočamo!

Maksim Gaspari
je razstavil v izložbenem oknu trgovine Gričar in Mejač sliko, ki predstavlja dramsko osebo in intendanco slov. dež. gledališča. Procesijo vodijo prof. Kobal, blagajnik Šaplja, dramaturg Zupančič in koncertni vodja prof. Hubad. Za njimi stopajo Verovšek (Blaž Mozol), Danilo, Bohuslav (Če frak dobro pristoja), Danilova, Bratina, Peček, Molek, Skrbinšek, Fišer, Bukšek, Povhe, Grom, Križaj, Bukškova, Šetfilova, Kreisova, Vera Danilova itd. Karikatura je zbudila toliko zanimanja in pozornosti, da so se prve dni ljudje pred izložbo prerivali in si jo je bilo poblizje in natančneje težko ogledati. Dobro bi bilo, da pride slika v roke, ki jo bodo vedele ceniti in ohraniti kakor kulturno-historični zbirki. Gaspariju pa na delu lahko čestitamo! —r.

ču 1901». Navidezno je bil za razdelitev merodajen dejanski konsum žganja v kronovinah, v resnici pa ni konsumne statistike in je zatorej ta ključ čisto samovoljen. Ker južne dežele popijo malo žganja (ker so vinske dežele) in vendar ne smejo ostati praznih rok, so že tedaj dobile »precipium«, nameček nad svoj konsum. Ključ je bil že tedaj kriv, dasi je odpru denarno škrinjjo države in jo vsako leto olajšal za okroglih 20 milijonov kron. Danes je še bolj izkrivljen, ker se je med tem konsum žganja krajevno zelo izpremenil.

Zdaj nameravajo vnovič zvišati davek na žganje za 50 vinarjev pri litru, ki se razdele deloma po starem »konsumnem ključu 1901«, deloma po novo konstruiranem ključu.

Z druge strani predlagajo ključ po številu prebivalstva, s tretje strani ključ po stvarnem in osebnem potrošku za šolstvo. Okolo ključa se suče barantanje meščanskih strank pri takozvanem malem finančnem načrtu Steinwenderjevem (davek na žganje, na vžigalice in osebnodohodninski davek). Za kulisami parlamenta, na tajnih sestankih razrezavajo na kose kožo medveda, ki ga upajo počiti javno v zbornici. Prepričani so, da združuje skrivaj gospode deželne odbornike, ki so zlorablajoč nedostatek naše ustave hkrati poslanci; kar jih ne moti, da se očitno združujejo zoper državno blagajno in zoper davkoplavalce.

Samo po sebi je umljivo, da so socialni demokratje v parlamentu odločni nasprotniki vsakega takega ključa in vsakega splošnega odkazila. Take odkazane vsote, ki se brezpogojno mečejo deželni zborom, izginjajo redno v brezdanjo malho agrarnih milodarov in prav nobenega poročstva ni, da se v resnici uporabijo za bedno učiteljstvo. Zato je od vsega začetka stališče naše stranke: deželam je dajati prispevke za določen namen, z dolžnostjo, da ta namen z odkazanimi sredstvi tudi izpolnijo in da položje državi račun. Kar zahtevamo danes z ozirom na učiteljsko bedo, je dotacija v ta namen, da se učno osebje na vseh javnih in meščanskih šolah pri svojih plačah zanači z državnim uradništvom štirih najnižjih činovnih razredov. Stroške za to nosi državna kasa in je v to svrhu zvišati osebno dohodarino na višjih stopnjah in uvesti davek na dedščine in darila.*)

To je naš ključ. Ni razdelilni ključ za bankrotno deželno upravo, temveč ključ za rešitev učiteljskih plač, ki nas zanima. Vse drugo je nam odveč in od zla. Kdor boče dati učiteljem, naj jim da po potrebi! Meščanske stranke, tako izgleda, so izgubile addresso učiteljev in adresirajo denar na dežele in ni ga poročstva, da vsote ne izginejo.

Trpinčenje otrok.

Pariz, 31. januarja 1913.

Eden najostudnejših zločinov, ki jih ima na vesti kapitalizem, pehač se za čim večjim dobičkom, je brezdvomno ta, da se otroci uporabljajo za delo po tvornicah in delavnicah, da se ravna z njimi kakor s sužnji. Tudi francoska republika ni še izpremenila prav nič teh razmer, in vse fraze o demokraciji in social. republiki so le prevara. Vsi socialnopolitiški zakoni so brezmočni v očigled brutalnemu izkoriščevanju podjetnikov in popuščanju oblasti. V steklarski industriji cvete najbolj izkoriščanje otrok. Uvedeni imajo tudi obsežno priganjanje vajencev, pri katerem jim pomagajo duhovniške posredovalnice, ki priganjajo tvorničarju uboge dečke. Ker pa tvorničarju se ne zadostuje otroci francoskih proletarskih družin, so razvili tudi obširno trgovino s španskimi otroki, ki se lahko meri v svoji okrutnosti s trgovino deklet. Agentje, takozvani »padroni«, pokupijo otroke pri španskih starših, ki so zašli v bedo. Da se ognje obmejnimi stražam, jih utihotaplajo čez mejo, jim preskrbe napačne listine in jih prodajajo francoskim podjetnikom. Na listinah je seveda napisano, da so dečki dosegli zakonito minimalno starostno dobo, Francoski podjetniki vedo čisto dobro, če vzemo na delo devetletnega dečka, da so kršili zakon; ali kaj jih to briga, saj je na listini zapisano, da je deček star štirinajst let in obrtni nadzornik jim ne more ničesar. Agentje pa preskrbe vajencem stanovanje in hrano, a jim za to pobero ves zaslužek, da ne ostane dečkom niti vinar in je vsak beg izključen.

Sodnijsko postopanje, ki je uvedeno sedaj proti nekaterim od teh »padronov«, ostro razkriva lopovski početje teh agentov. Da se je to početje razkrilo, ima zaslužno pariški komite za varstvo otrok. Zaradi ovadbe tega društva je državno pravdništvu odredilo preiskavo 8. novembra 1912 v steklarskih tvornicah bratov Legras. Tvornice so v pariških predmest-

*) Podčrtali smo mi. Uredništvo.

jih. Tu so dobili 30 španskih dečkov v povprečni starosti 12 let. Na dečkih so se poznali sledovi opeklin, ki so baje posledica obratnih nezdog. Okolo ušes so imeli dečki uljesa, ker so dečke na barbarski način uhljali. Rane niso bile obvezane, in tako se je na njih nabiral prah, ki ga je v steklarskih delavnicah več kot preveč, in posledica tega je bilo zastrupljenje krvi. Pri zaslišanju pred državnim pravdnikom so dečki soglasno izpovedali, da jih tovarniški delavci niso nikdar pretepali.

Nadaljna preiskava je pa spravila na dan še naslednje: Večina dečkov je bilo iz okrožja Burgos. Agentje so plačali njihovim staršem 75 do 300 frankov (71 do 285 K kot dvajsetmesečno najemnino). Agentje so se obvezali, da bodo plačali dečkom potne stroške in jim preskrbeli stanovanje in hrano. Zato pa so pobrali agentje ves zaslužek dečkov, ki je znašal 1:18 K do 1:90 K.

Kakšna pa je bila hrana, kakšno stanovanje? Spali so v barakah na slamnicah, v katerih je kar mrgolelo mrčesa. Agent Lazo in njegov tovariš Gonzales sta pobegnila, le drugi agentje, ki so bili nekoliko manj lopovski, so počakali obravnave. Ali tudi tu so odkazali otrokom strašne spalnice in jih hranili zgolj s krompirjem in z repo. Policijski nadzornik je videl nekaj dečkov, ki so pobirali po trgu odpadke, da si napravijo juho. Obleženi so bili v najostudnejše cunje, za obuvale so imeli poleti in pozimi raztrgane sandale.

Sodnijska obravnava je bila jako otežkočena, ker so agentje terorizirali dečke in jih z grožnjami pripravili do tega, da so govorili tako, da je bilo za agente dobro. Predvsem je bilo težavno zvedeti od dečkov njihovo pravo starost. Vsi dečki so izpovedali, da so stari po trinajst let, čeprav so izgledali vsi mlajše. Preiskovalni sodnik je dognal tudi, da so ranjeni dečki skrivali svoje rane med delom, da bi jih ne pognali z dela, ali da bi ne dobili polovične mezd, in vse le iz strahu pred jezo agentov.

Vsakdo bo vprašal, kakšna kazen je pač zadela podjetnika, pri katerih so delali dečki. Nič, prav nič, se jima ni zgodilo. Pač je bila preiskava proti bratoma Legras že v teku, ker sta sprejela devetletnega dečka na delo. Dečka je prignal agent Gonzales, deček pa je bil sin njegove soproge. Ali človekoljubna podjetnika sta dokazala, da jima je bila izročena popolnoma pravilna delavska knjižica. In sodnik je seveda verjel tvorničarju, da je sprejel 9letnega dečka, ker je bil prepričan, da je star trinajst let.

Tako vidimo, da tudi na Francoskem ni vse zlato, kar se svetli!

Iz naše organizacije.

Goriško.

Goriško učiteljsko društvo je zborovalo dne 6. februarja t. l. v Gorici v dvorani »Central - Bio«, ki jo je lastnik, gospod Josip Medved, blagohotno brezplačno prepustil društvu v svrhu zborovanja. Zanimivo predavanje gospoda profesorja Ferdinanda Seidla »Geološki izprehodi po Goriškem« s krajinskimi in geološkimi podobami s skioptikonom jeprivabilo vse polno učiteljstva k zborovanju, dasi ni bilo ugodno vreme. Razen učiteljstva so bili tudi navzoči gg. ravnatelja Bežek in Žnidaršič, okrajni šolski nadzornik dr. Pavlin, več gospodov profesorjev, g. dr. Vošnjak, gojenci in gojenke zadnjih letnikov tukajšnjih učiteljskih i. dr.

Predavanje gospoda profesorja je bilo strokovnjaško. Vodil nas je na geološki izprehod po vsej Goriški. Pokazal nam je, kakšno je gradivo goriškega ozemlja. Lepo je bilo videti na geoloških slikah s pomočjo skioptikona, katere sile in prirodni zakoni so izobrazili gore in doline ter dale današnje lice Goriški. Za ta res poučni in vzelezanimivi geološki izlet je pač lahko hvaležno vse navzoče učiteljstvo gop. profesorju, zakaj s tem izletom ga je seznanil z notranjo in zunanjo zgradbo naše dežele. Laže mu bo tudi sedaj umevati oblike gor in dolin naše dežele.

Goriško učiteljstvo iskreno želi, da bi gospod profesor še večkrat stopil s svojimi učenimi predavanji pred njega ter mu s tem pomagal do večje duševne izobrazbe, a učiteljstvo bo tudi vedno iz srca hvaležno gospodu profesorju in vedelo ceniti njegovo naklonjenost in požrtvovalnost napram njemu. Hvala mu, lepa v imenu vsega navzočega učiteljstva za predavanje. Ker je predavanje trajalo čez poldne, so odpadle druge točke dnevnega reda.

Književnost in umetnost.

Publikacije Socialne Matice za leto 1913. Odbor Socialne Matice je sklenil,

da izda za leto 1913 med drugimi sfeedeče spise: Zmavc: Ozdravljenje socialnega življenja s pomočjo prirodoslovja. Slanc: Zadruga v zgodovini človeštva. Ilesič: Jugoslovanska ideja. Seidl: Geološki izprehodi po goriški okolici. Nadalje se pripravljata obširni spis o sodobnem Trstu. Odbor Socialne Matice prosi gg. poverjenike, da dovrše zbiranje članov in vpošljejo tozadevna poročila odboru.

Politiški pregled.

* **Državna pomoč Češki.** Na seji deželnega odbora je sporočil referent za finančna vprašanja, da dobi Češka od državnega osebnodohodninskega in žganjarskega davka še tekom tega meseca dva milijona kron.

* **Češki socialni demokrati** so narodni in podpirajo češko obrambno delo. Med darovi, ki jih je prejela Osrednja Matica Solska, se nahaja znamenit dar češke narodne demokracije: 25.000 K. Socialni demokrati, branitelji vseh krivično zatiranih, morajo vsekakor braniti tudi pravice teptanih narodov in se zanimati za njihova obrambna društva.

* **Zatiranje Slovkov.** Kakšne razmere vladajo v Slovkah, kar se tiče zaplembe listov, kaže najbolje naslednji dogodek: Dne 27. prosinca je prišel v založništvo tiskarne Jana Purička v Ružomberku policijski uradnik v spremstvu dveh redarjev, se izkazal z odlokom presburškega fiskusa ter zaplenil cenovnik knjig imenovane tvrdke, in sicer zavoljo »ščuvanja« proti Madjarom, zakaj v cenovniku je bila navedena knjiga bolgarskega pisatelja Ivana Vazova »Nie mili, nie drahi«, ki je izšla kakor prvi zvezek »Paričkove slovaške knjižnice«. Zvezek I. »Nie mili, nie drahi«. Povest izza osvobojenja Bolgarske. Napisal Ivan Vazov. Iz bolgarskega preložil S. J. Zachej, 132 strani, 8° 70 h. Po pošti 5 h več. — S takim nečuvnim nasiljem bodo Madjari dosegli ravno nasprotno, kar nameravajo. Slovaki se od dne do dne bolj zavedajo svoje narodnosti, ustanavljajo bralna, trgovska in sokolska društva ter se branijo vsakega nadaljnega stika s svojimi madjarskimi zatiralci. Pač pa stopajo v kupčijsko in trgovinsko zvezo z moravskimi Čehi, kar jim je le v srečo.

* **Zvišanje kongruje.** V povelikonočnem zasedanju državnega zbora bodo predložili zbornici krščanski socialisti predlogo za zvišanje duhovniških plač. Korošec, Krek, Lampe e tutti quanti si mislijo: Non cuivis homini contingit adire Corinthum.

* **Za uničenje Poljakov.** Pruski proračun za leto 1913 izkazuje 17 milijonov mark za raznarodovalni boj proti Poljakom. Tako dobe: Komisija za naseljevanje Nemcev na poljskih posestvih 2.927.466 M., za nagrade uradnikom, ki se v ponemčevanju Poljakov posebno izkažejo, je določenih 3.060.000 M., politiška policija, ki zasleduje poljsko gibanje, 300.000 mark itd.

* **Protislovanske odredbe ruske vlade.** Na zahtevo zunanjega ministrstva je vlada prepovedala v Petrogradu, Moskvi in Kijevu vsa vseslovanska zborovanja in prireditve. V neoslavističnih krogih vlada zaradi tega velikansko razburjenje in nevolja.

Srednješolski vestnik.

** **Čehi in obligatni pouk nemščine na čeških srednjih šolah.** Praška revija »Prehled« nadaljuje svoje poizvedovanje o obligatnem pouku nemščine na srednjih šolah. Poslanec Udržal se zayzema za pouk nemščine, ki je ostro orožje, kate-rega so se Nemci bali osobito pri starejši češki inteligenci. Radikalni poslanec Klofač pa piše: Vprašanje, naj li pouk nemščine ostane ali pa pade, zame ne obstoja. Gre le za to, če naj se tujih jezikov vestneje učimo, kakor zdaj. Glede na to pa preprosto odgovarja z »da!« Znanje nemščine nam, ki smo doma in na Dunaju v neprestani zvezi in v vednih bojih z Nemci, jako koristi in o tem ni niti potreba prekanjanja.

** **Osebnost vest.** Imenovan je g. Slavko Reich, štajerski rojak, za definitivnega gimnazijskega učitelja v Mostaru.

** **Sprejemni izpit iz nemščine na poljskih srednjih šolah v Galiciji.** Z ozirom na izvajanja o nemščini v zadnjem »Učit. Tovarišu« nam pišejo, da se na poljskih srednjih šolah vrši sprejemni izpit iz nemščine, in sicer so zahteve pri sprejemu večje nego na Slovenskem.

** **Iz Društva inženirjev v Ljubljani.** Dne 31. t. m. je predaval v »D. I. v L.« ob znatni udeležbi prof. Wester o reformnih srednjih šolah. Predavanje o reformnih srednjih šolah v inženirskem društvu ima poseben pomen, ker je znano, da so baš inženirji začeli s propogando te misli v Avstriji. »Stalna delegacija avstrijskih